

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-762

24.03.2017

Генеральному прокурору України

ЛУЦЕНКУ Ю.В.

Шановний Юрію Віталійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит групи народних депутатів (Червакової О. В. та інших, всього 7 депутатів), оголошений на засіданні Верховної Ради України 24 березня 2017 року, для розгляду і надання відповіді авторам запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 4 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

Вих. № 113/368

16 березня 2017 року

Генеральному прокурору України
Луценку Ю. В.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ
(В порядку ст.15 Закону України
“Про статус народного депутата України”)

*Щодо повернення в державну власність
земель лісогосподарського призначення,
розташованих навколо смт Коцюбинське Київської області
та відповідальності суддів за прийняття завідомо
неправосудних рішень, що суперечать інтересам держави.*

Впродовж 2008 року селищною радою смт Коцюбинське Київської області було прийнято 501 рішення, якими безкоштовно надано 72 га лісових угідь у власність громадянам під забудову. В подальшому з 501-ї земельної ділянки 349 було продано наступним набувачам. Зазначені земельні ділянки були і залишаються територією Біличанського лісу – лісу I категорії захищеності, право розпоряджатися яким має виключно Кабінет міністрів України.

З метою запобігання загрозам розкрадання Коцюбинською селищною радою лісових угідь, на вимогу громадськості і екологів 01 травня 2014 року Указом Президента України № 446/2014 Біличанський ліс було введено до складу Національного природного парку «Голосіївський».

Стосовно розданих в приватну власність земельних ділянок – в 2013 році прокуратурою м. Ірпеня Київської області заявлено 501 цивільний позов до Ірпінського міського суду – про визнання недійсними рішень Коцюбинської селищної ради та Державних актів на право власності на ці ділянки. На даний час судом скасовано всі 501 рішення Коцюбинської селищної ради, однак державі повернуто лише третину земель.

Повернення решти ускладнюється тим, що вони були продані першими власниками іншим особам.

Прокуратурою Київської області упродовж 2015-2016 років пред'явлено 254 виндикаційні позови про витребування спірних земельних ділянок на користь держави з незаконного володіння останніх власників. За результатами

розгляду вказаних позовів Ірпінським міським судом прийнято 21 рішення про задоволення позовних вимог прокурора. Приймаючи вказані рішення, суд погодився з доводами прокурора про порушення Коцюбинською селищною радою Київської області права Кабінету Міністрів України на розпорядження спірними землями лісогосподарського призначення.

По решті 233 справах на даний час спостерігається негативна тенденція в судах. Так, Ірпінським міським судом Київської області прийнято 32 рішення про відмову в задоволенні позовів прокурора. Рішення про відмову приймалися в тому числі і суддями, які раніше приймали протилежні рішення, тобто на користь прокурора, який представляє інтереси держави.

Це справи №№: 367/2706/16; 367/2714/16; 367/6878/16; 367/6893/16; 367/5523/16-ц; 367/5598/16-ц; 367/5591/16-ц; 367/5777/16-ц; 367/5585/16-ц; 367/7450/16; 367/6446/16; 367/7254/16; 367/4131/16; 367/4137/16; 367/2829/15-ц; 367/7207/16; 367/5497/16; 367/5509/16; 367/5508/16; 367/7447/16-ц; 367/6935/16; 367/6895/16; 367/2828/16; 367/6456/16; 367/6932/16; 367/6879/16-ц; 367/2750/16; 367/2869/16; 367/7242/16; 367/7288/16; 367/7326/16; 367/2709/16 (інформація з Єдиного державного реєстру судових рішень). Із цих 32 судових рішень прокуратурою Київської області в апеляційному порядку оскаржено 22, та в касаційному порядку – 1.

Зазначимо, що роздача лісу в приватні руки відбувалася в тому числі на підставних осіб, метою чого було подальше скуповування близьким до місцевої влади колом осіб великих масивів лісових угідь. За даними прокуратури Київської області, 161 ділянку загальною площею майже 24 га було в подальшому придбано 12-ма особами.

Однією з таких осіб є депутат Коцюбинської селищної ради В.Євстіфєєв, який скуповував дані ділянки у первинних набувачів. За інформацією прокуратури, він є власником 100 ділянок. Суди першої інстанції ухвалили 14 рішень на користь Євстіфєєва, що перешкоджає поновленню інтересів держави в цьому питанні. Це справи №№ 367/5523/16-ц; 367/5598/16-ц; 367/5591/16-ц; 367/5777/16-ц; 367/5585/16-ц; 367/7254/16; 367/7207/16; 367/5497/16; 367/5509/16; 367/5508/16; 367/6935/16; 367/7242/16; 367/7288/16; 367/7326/16.

Верховний суд України висловив свою правову позицію по даній категорії справ (Постанова Верховного Суду України від 29.06.2016 у справі № 6-1376ц16, Постанова Верховного Суду України від 16.09.2015 у справі № 6-101ц15, Постанова Верховного Суду України від 24.06.2015 у справі № 6-535ц15, Постанова Верховного Суду України від 11.02.2015 у справі № 6-1ц15, Постанова Верховного Суду України від 28.01.2015 у справі № 6-218ц14, Постанова Верховного Суду України від 16.04.2014 у справі № 6-146ц13), яка полягає у наступному.

«Відповідно до ст.ст. 13, 14, 16 Конституції України, ст. 324 ЦК України земля та її природні ресурси, які знаходяться в межах території України, є об'єктами права власності Українського народу. Забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України є обов'язком держави.

Статтею 7 ЛК України визначено, що ліси, які знаходяться в межах території України, є об'єктами права власності Українського народу. Від

імені Українського народу права власника на ліси здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених Конституцією України.

Відповідно до ст. 84 ЗК України у державній власності перебувають усі землі України, крім земель комунальної та приватної власності. До земель державної власності, які не можуть передаватись у приватну власність, належать, зокрема, землі лісогосподарського призначення, крім випадків, визначених цим Кодексом (пункт «г» ч. 4 ст. 84 ЗК України).

Громадянам та юридичним особам за рішенням органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади можуть безоплатно або за плату передаватись у власність замкнені земельні ділянки лісогосподарського призначення загальною площею до 5 га у складі угідь селянських, фермерських та інших господарств. Громадяни і юридичні особи в установленому порядку можуть набувати у власність земельні ділянки деградованих і малопродуктивних угідь для заліснення (ст. 56 ЗК України).

Земельні ділянки лісогосподарського призначення за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються в постійне користування спеціалізованим державним або комунальним лісогосподарським підприємствам, у яких створено спеціалізовані підрозділи, для ведення лісового господарства (ст. 57 ЗК України, ч. 1 ст. 17 ЛК України).

Аналіз наведених вище норм законодавства свідчить про те, що громадяни та юридичні особи набувають право власності виключно на замкнені ділянки лісового фонду, тобто такі, які відокремлені природними (болотами, водоймами, пустирями тощо) розривами. Всі інші землі лісогосподарського призначення, які перебувають у державній власності, не підлягають передачі у приватну власність та можуть перебувати у користуванні лише спеціалізованих підприємств, установ та організацій.

Отже, стосовно землі лісогосподарського призначення закон установлює пріоритет державної, комунальної власності на землю над приватною і, крім того, прямо забороняє органам місцевого самоврядування та органам виконавчої влади передавати в приватну власність ліси та землю відповідного цільового призначення поза складом угідь селянських, фермерських та інших господарств, або й у складі цих угідь, якщо площа ділянки більше, ніж 5 га.

Таким чином, законно набути права приватної власності на спірну земельну ділянку лісогосподарського призначення із земель державної чи комунальної власності не могла жодна юридична чи фізична особа, в тому числі й відповідачі в зазначених справах. Натомість, вони набули такого права власності у спосіб, який за формальними ознаками має вигляд законного: юридичне оформлення права власності відповідача на землю стало можливим у результаті прийняття органом місцевого самоврядування низки рішень, починаючи з незаконних рішень, які було визнано такими в судовому порядку, та наступного укладення договорів купівлі-продажу.

В силу зовнішніх, об'єктивних, явних і видимих, характерних для лісу (стаття 1 ЛК України) природних ознак (наявності лісової (деревної) рослинності) спірної земельної ділянки знав або, проявивши розумну обачність, міг знати про те, що ліс і ділянка вибули з володіння держави з порушенням

вимог закону, що ставить його добросовісність під час набуття земельної ділянки у власність під обґрунтований сумнів.»

Таким чином, суди, відмовляючи у задоволенні позовів прокуратури до недобросовісних набувачів про витребування земельних ділянок, ігнорують правову позицію Верховного суду України і преюдиційні рішення, які набрали законної сили в зазначених справах.

Враховуючи вищенаведене та керуючись ст. 15 ЗУ «Про статус народного депутата України»,

ПРОСИМО:

1. Вважати цей депутатський запит заявою про злочини, передбачені ст. 364 ч. 3 Кримінального кодексу України – «зловживання владою або службовим становищем»; ст.375 Кримінального кодексу України – «постановлення суддею завідомо неправосудного вироку, ухвали або постанови»;
2. Зареєструвати кримінальні провадження за вказаними статтями Кримінального кодексу України стосовно суддів, які приймали рішення у справах: №№ 367/2706/16, 367/2714/16, 367/6878/16, 367/6893/16, 367/5523/16-ц, 367/5598/16-ц, 367/5591/16-ц, 367/5777/16-ц, 367/5585/16-ц, 367/7450/16, 367/6446/16, 367/7254/16, 367/4131/16, 367/4137/16, 367/2829/15-ц, 367/7207/16, 367/5497/16, 367/5509/16, 367/5508/16, 367/7447/16-ц, 367/6935/16, 367/6895/16, 367/2828/16, 367/6456/16, 367/6932/16, 367/6879/16-ц, 367/2750/16, 367/2869/16, 367/7242/16, 367/7288/16, 367/7326/16, 367/2709/16, оскільки при прийнятті цих рішень була проігнорована правова позиція ВСУ і преюдиційні рішення, що набрали законної сили;
3. Вжити заходів щодо посилення якості представництва прокуратури при розгляді вказаних справ у судах. Прискорити оскарження таких судових рішень в порядку апеляційного та касаційного провадження;
4. Взяти дані справи на особистий контроль Генерального прокурора України.

3 повагою,

Народні депутати України

Червакова О. В.
(посвід. № 113)

депутати України

Червакова О. В.
(посвід. № 113)

Новак Г. В. 1804
Гринів Т. О.
Лукіно І. В.
Буга Б. Ю.

4